

Extra dik zomernummer!

SINDS
1930

Elisabeth

Nr. 16
15 Augustus 2014 - € 2,50

*blad met
een Boodschap*

Thema:
**Het leven
beleven**

Jantine Oosterom:

**‘Zaadjes
in mijn theetuin’**

‘MINDFUL’ LEVEN – MISSIE IN KAMEROEN – WAT BELEEF IK NOU?

*Twee jaar op missie
in Kameroen*

‘Dit is een FLINKE uitdaging!’

Geestdriftig vertelt Nora Voorwald (62) wat haar bezielt om twee jaar als zendeling in Kameroen te werken. ‘Deze missie is levensverrijkend en het is een uitdaging om in minimale omstandigheden te leven.’

On Nederland kun je je maar moeilijk voorstellen hoe het leven in het Afrikaanse Kameroen (Centraal-Afrika) is. Elke week sterft er wel iemand in een familie. Het onderwijs is ontoereikend. De middelen zijn minimaal; alles wordt handmatig gedaan. De machines die er zijn, gaan vaak kapot. „Eind vorig jaar was het hier dweilen met de kraan open”, vertelt Nora.

Zonder water

„Onze generator viel uit en daardoor hadden wij geen stroom en geen stromend water meer. De waterpomp, motorzaag en onze pick-uptruck – 25 jaar oud – begaven het en tot overmaat van ramp overleed de zoon van de aannemer die bij ons werkt. Dan weet je soms niet meer hoe je het hebt. We bidden dan dat alles weer in orde komt. Dan is het mooi om te zien dat er ‘toevallig’ een geïnteresseerde man op bezoek komt die in ruil voor een rondleiding onze generator wil repareren.”

Geluksgevoel

Nora is een nuchtere tante maar ook een spiritueel mens. Alles wat op haar weg komt, heeft een betekenis. „Als je 62 jaar bent, heb je normaal gesproken nog 15 tot 20 jaar voor de boeg waarin je onafhankelijk en vrij kunt functioneren; die jaren wil ik nog volop benutten. Ik geloof dat iedereen op de wereld komt met een missie voor de mensheid, hoe groot of klein die ook is. Vaak komt dat naar boven als je je intuïtie volgt en de signalen van God oppakt. Je krijgt dan echt een prachtig leven, niet in de zin van geld, bezit of macht maar in de zin van een geluksgevoel, een gevoel van dankbaarheid.”

Carrière

Nora wordt geboren in Schiedam, als tweede dochter in een eenvoudig katholiek arbeidersgezin van zes kinderen. Haar vader is actief in het kerkelijk en vakbondsleven en zorgde ervoor dat al zijn kinderen kunnen studeren. „Als klein kind wilde ik

al de missie in. Mijn vriendin had een oom die als missionaris werkte. Hij vertelde zulke boeiende verhalen dat ik dat ook graag wilde meemaken.”

Na haar studie leerde Nora haar man kennen en verschoof haar droom naar de achtergrond. Naast haar werk studeerde ze af in de sociologie, kreeg een dochter en maakte volop carrière.

Pionieren

„Rond ons 45e kregen mijn man en ik de kriebels en vroegen ons af of wij zo tot ons pensioen door wilden gaan. We besloten naar Frankrijk te verhuizen en daar een eigen project te beginnen. Hij ging de boerenwoning verbouwen en ik zette daar een zelfvoorzienend boerderijtje op. Het was echt pionieren voor ons maar we deden dat met veel inzet en plezier.” Helaas strandde het huwelijk en verkocht het echtpaar de boerderij. „Toen mijn dochter zelfstandig was, voelde ik mij vrij om weer iets voor mijzelf te doen. Ter bezinning ging ik enkele

*‘Ok geloof dat iedereen
op de wereld komt met
een missie’*

dagen naar een klooster en zag daar een folder van de katholieke missieorganisatie Fidesco liggen.” Nora meldde zich aan en kreeg een grondige voorbereiding. Die periode werd afgesloten met een uitzendingsmis in het Franse Paray-le-Monial, waar vijfduizend jongeren bij aanwezig waren. „Dat was een heel indrukwekkende en emotionele ervaring” Op 1 oktober 2013 vertrok Nora voor twee jaar naar Kameroen.

'Ik voel
mij een
bevoorrecht
mens'

Slapstick

Haar leven in Kameroen gaat met uitdagingen gepaard. Een voorbeeld: wanneer je geen stromend water meer hebt, moet je dat halen bij de pomp. Als die het ook begeeft, kun je uit de put water halen voor de was. Voor je drinkwater moet je via een steil paadje lopen naar een bron, midden in het bos. Daar komt dan zulk ongelooflijk helder water uit dat je dat als rijkdom ervaart, zegt Nora.

„Doordat ik op een boerderij werk, worden mijn kleren snel vuil. Emmertje voor emmertje water putten is niet eenvoudig. Dus ga ik maar naar de rivier met mijn wasgoed, al ligt die op een kilometer afstand. Je wasmand vol wasgoed daarheen sjouwen is ook niet gemakkelijk.

Die mand moet dan toch maar op mijn hoofd, zoals iedereen dat hier doet. Een snelcursus 'hoofddragen' werd net een slapstick. De plaatselijke dames deden het voor, maar het resultaat was dat mijn mand steeds op de grond belandde. Alles werd nog een beetje vuiler, maar we hadden allemaal de slappe lach. Nou ja, wat maakt het uit! Ik voel mij een bevoorrecht mens dat ik hier mijn medemens kan helpen.”

Landbouwschool

Vol enthousiasme vertelt Nora over haar missieproject. „Mijn opdracht betreft het professionaliseren van de landbouwschool Kaigama, bij de stad Bertoua in het oosten, het

armste deel van Kameroen.” Fidesco werkt daar samen met de congregatie van de Zusters van Saint Joseph de Cluny. „Het leek mij een flinke uitdaging en dat is het ook!” Het project zit in de overgangsfase van experiment naar een definitieve onderneming, waarbij de nadruk meer gaat liggen op continuïteit dan op het ontwikkelen van nieuwe activiteiten. Het vraagt een andere vorm van organisatie. Het is nodig alles te onderhouden wat al ontwikkeld is en tegelijkertijd de opleiding verder vorm te geven. „De kwaliteit van het onderwijs is niet hoog. Veel van onze studenten hebben hun lagere school niet afgemaakt of er weinig van opgestoken. Als ze van school af komen, kunnen de leerlingen vaak nog niet lezen, schrijven en rekenen. Onze opleiding is voor 75% praktijkgericht. De theorielessen combineren wij zo veel mogelijk met de praktijk. Ik verleen daarbij veel hand-en-spandiensten. Omdat ik nogal handig ben, doe ik veel praktische klussen, zoals gordijnen naaien en ophangen, vliegenhorren in elkaar zetten en aanbrengen, lekken in leidingen repareren en zonnepanelen installeren.”

Mentaliteitsverandering

Het doel van de opleiding is dat afgestudeerde jongeren hun eigen bedrijfje opzetten, waar zij, hun familieleden en vaak ook de dorpelingen van kunnen leven. De studenten krijgen de eerste investering, in de vorm van dieren of planten, mee van de boerderij. Er heerst een grote armoede en werkloosheid in Kameroen. Wel is er veel goede agrarische grond beschikbaar. Helaas zijn veel jongeren niet opgeleid en hebben geen middelen om te starten.

„Als het ons zou lukken om de eerste jongeren te helpen bij hun start en de middelen voor investering te vinden, dan vind ik dat wij dik geslaagd zijn. Want als er één schaap over de dam is, volgen de anderen vanzelf!” Wel moet Nora daar hard aan trekken: per jongere moet een bedrijfsplan en investeringsgeld komen. Daarnaast moet het project zelf, vaak inclusief huisvesting, gerealiseerd worden. De inwoners van Kameroen zijn geen plannenmakers, zij leven bij de dag. Maar als zij zich zelfstandig willen vestigen, moeten zij ook leren om planmatig en gestructureerd te werken. Het betekent dus een mentaliteitsverandering.

Co-partner Gréthel

Fidesco stuurt mensen altijd in duo's naar een missie toe

Fidesco

Fidesco is een samenvoeging van het Latijnse fides (geloof) en coöperatie. Het is een internationale, katholieke organisatie die in 1981 in Frankrijk ontstond. Fidesco zendt vrijwilligers over de hele wereld uit om bij te dragen aan de volledige ontwikkeling van de bevolking. Vrijwilligers zijn singles, echtparen, gezinnen en priesters. De organisatie werkt altijd samen met de plaatselijke kerk om juist de lokale ontwikkeling van kleinschalige projecten te stimuleren.

Fidesco heeft meer dan 1100 vrijwilligers uitgezonden, onder wie 20 Nederlanders. In 2012 waren 234 vrijwilligers in 30 landen actief. In Nederland is Fidesco erkend als Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Giften zijn aftrekbaar van de belasting. Voor wie geïnteresseerd is om op missie te gaan is er een informatiedag op 20 september in 's-Hertogenbosch. Info: www.fidesco.nl

zodat zij elkaar kunnen ondersteunen in moeilijke tijden en samen kunnen bidden. De co-partner van Nora is de Française Gréthel. Gréthel houdt zich bezig met het financieel beheer van de school en fondsenwerving.

„We werken veel samen en steunen op elkaar in moeilijke situaties. Samen hebben we het opleidingsprogramma in elkaar gezet en proberen we grip te krijgen op het productieproces. We hebben een missieopdracht, maar uiteindelijk doen we veel meer dan is beschreven. Ook bidden wij iedere ochtend gezamenlijk voor betere tijden en danken wij voor al het goede. Zowel overdag als 's avonds zoek ik momenten van stilte en mediteer ik. Dat geeft mij de rust en de kracht om door te gaan.”

Traan

Haar aanmelding bij Fidesco betekende wel dat Nora haar baan moest opzeggen. Ze werkte deels in de thuiszorg en deels als surveillante op een internaat. „Als ik wat in mijn hoofd heb, dan ga ik ervoor. Natuurlijk moet je dan ook moeilijke besluiten nemen en valt er af en toe een traan. Maar ik heb geen moment spijt gehad.” ●